

Spm. nr. S 1697

Til *miljøministeren* (19/7 94) af:

Kirkegaard (KF):

»På hvilket retsgrundlag og med hvilken begrundelse agter Miljøministeriet at forbyde kommuner i forbindelse med nyetablering eller væsentlig produktionsudvidelse at indgå aftaler med private virksomheder om at lade virksomhederne selv foretage rensning af spildevand?«

Begrundelse

I brev af 6. juli 1994 fra Miljøstyrelsens hav- og spildevandskontor til ingeniørfirmaet Nellemann gives der udtryk for den i spørgsmålet beskrevne holdning, uden at der i øvrigt anføres nogen begrundelse herfor eller henvises til retsgrundlaget.

Det siger sig selv, at ingen kommune ønsker at indgå en sådan aftale, uden at det skønnes at være til fordel for kommunen selv. Det kan således være forbundet med en betydelig økonomisk risiko for en kommune at foretage store egne investeringer i rensningsanlæg begrundet i etablering eller produktionsudvidelse af en privat virksomhed, hvor aktiviteten senere kan aftage eller ophøre.

Svar (26/7 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Brevet af 6. juli 1994, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, er et svar på en henvendelse fra en kommune vedr. muligheden for at udtage en virksomhed af det offentlige kloakopland, frigøre den for tilslutningspligten og i stedet indgå aftale om, at virksomheden selv foretager rensning af spildevandet.

Brevet har karakter af en vejledende udtalelse, som er afgivet inden for rammerne af den almindelige forpligtelse til rådgivning og vejledning. I brevet udtrykkes således alene Miljøstyrelsens fortolkning af gældende regler i forhold til den beskrevne situation, og styrelsen har hverken vetoret eller mulighed for at nedlægge forbud mod en evt. kommunal beslutning. Det vil i givet fald henhøre under Tilsynsrådet at tage stilling til lovligheden af en evt. beslutning.

De grundlæggende regler for administrationen af spildevandsafledning og -udledning findes i miljøbeskyttelseslovens kapitel 4, §§

27-32. Disse regler har i det væsentlige været uændrede siden den første miljøbeskyttelseslov fra 1973, hvor regelsættet i øvrigt var en videreførelse af administrativ praksis og regler i den forudgående lovgivning.

Miljøbeskyttelseslovens §§ 27, 29 og 32 indeholder bemyndigelser, hvorefter miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om spildevandstilladelser og -planlægning. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 310 af 25. april 1994 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4, som har afløst en række hidtil gældende bekendtgørelser på spildevandsområdet. Ud over en sammenskrivning er der gennemført forenklinger og mindre justeringer, der ikke har ændret på hovedprincipperne i reguleringen.

De centrale bestemmelser i relation til det rejste spørgsmål findes i miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, og § 32.

Efter § 28, stk. 3, er der tilslutningspligt for en ejendom til det offentlige spildevandsanlæg, når der er ført stikledning frem til grundrænsen.

Denne tilslutningspligt er hverken i loven eller i bekendtgørelsen betinget af andre forhold, og der er ej heller tillagt kommunalbestyrelsen kompetence til at dispensere for eller ophæve tilslutningspligten.

Bestemmelsen om tilslutningspligt skal ses i sammenhæng med miljøbeskyttelseslovens § 32, der pålægger kommunalbestyrelsen at udarbejde en plan for bortskaffelse af spildevand. De mere detaljerede regler om denne planlægning findes i bekendtgørelsens kapitel 4 og 5.

Med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en spildevandsplan fastlægges området for det offentlige spildevandsanlæg og dermed, hvilke ejendomme der allerede har eller fremtidig måtte få tilslutningspligt, samt tidspunktet herfor. Kommunalbestyrelsen har endvidere efter bekendtgørelsens § 7 pligt til at foranledige de omhandlede anlæg udført inden det tidspunkt, der er forudsat i planen.

Retsgrundlaget bygger således på et princip om gensidig pligt og ret mellem den enkelte ejendom og et fællesskab.

For så vidt angår spørgsmålet om fordel og risiko for en kommune ved en væsentlig udvidelse af det offentlige spildevandsanlæg og renseanlæg som følge af nyetableringer eller væsentlig udvidelse af virksomheder, hvor aktiviteten senere kan aftage eller ophøre, skal det fremhæves, at det gældende retsgrundlag